

Két éve már, hogy S. a Svoid vezéralakja egy budapesti koncerten odajött hozzám és a kezembe nyomta a zenekar akkor még teljesen friss Ars Kha című első Ep-jét. A formáció teljesen ismeretlen volt számomra, nem csoda, hisz nem igen mozgolódtak addig a bizonyos cd formátumú kiadványig. Nagyon ígéretes debütálás volt, azóta viszont elkészült az első Svoid nagylemez is, lássuk hát milyen körülmények között született meg a „To Never Return” címet viselő mestermű.

Üdv neked S.! Kérlek, mutasd be néhány gondolattal a zenekart, a tagságot, a megalakulás körülményeit!

Ave Lucem Ferre!

A formáció 2009. legvégén alakult, pontosabban ekkor született meg a név mellé az a szellemi kontinuum, amit Svoid-nak neveztem el. Az ezt megelőző időszak zeneileg teljesen másról szólt számomra, amit a lezárás és újrakezdés tett kizárólagossá. Ez egy kérelhetetlenül önálló, mindentől és mindenkitől független forma lett, aminek nagyon személyes forrásai voltak már a legelső időkben is. Nem motivált semmi külső tényező, csak a belső kohézió. A zenekar - vagyis akkor még projekt - neve is hordozza azt a kötődést és dedikációt, a korai éraban a névtelenséget és arctalanságot választva. A megragadható aspektusokat helyeztem minden más fölé, ezért jelent meg úgy az EP, hogy semmi más nem kommunikáltunk. Idővel persze a lényeg utat tör magának, a tartalom mögé rajzolódott az egész Svoid mibenléte. Apránként minden a helyére került - a tagság, a működés, a folyamatok. Kiegyenlített legbelül.

Teljes zenekarként tekintesz a Svoid-ra, vagy csak egy project, amivel csak időlegesen foglalkozol? Te vagy a fő dalszerző és szövegíró, a segítőid teljes értékű tagok vagy session muzsikusok?

Szó sincs arról, hogy ez egy projekt volna csupán. A születés, majd az első lépések megtétele után a Svoid a legtisztább értelemben vált zenekarrá. Az EP debütálását követően körvonalazódott az élő felállás is, amit szerettem volna stabil, hivatalos tagsággá avatni. Alapvetően ez természetes folyamat, éppen ezért nem is avatkoztunk bele annak rendjébe. Kialakult az egyensúly. Hatás-ellenhatás. Belül minden szó és hang ugyanúgy hozzánk tartozik, éppen ezért elengedhetetlen, hogy a mag, amely ezt a zenét megjeleníti, minden lehetséges értelemben oszthatatlan legyen. A Svoidra én így tekintek, a többiek emiatt - és a betöltött szerepük miatt is - teljes értékű tagok.

Honnan válogattad össze a többieket, volt előzőleg bármi közös zenei vonal köztetek, vagy csak kimondottan a Svoid miatt kereszteszödtek útjaitok?

A zenekar belseje gyakorlatilag egybevág az EP-n debütált felállással, így az élő "gerinc" - dob és basszusgitar poszt - a felvételek óta változatlan. Azt követően, nagyjából egy év alatt letisztázódott minden, azaz 2012 első hónapjaiban már a jelenlegi tagsággal készültünk a rituálékra. Hivatalosan ezt sosem definiáltuk, azonban hamarosan erre is sor kerül. A "mag" együttműködése nem új - több ízben is dolgoztunk együtt már az elmúlt évek során, azonban ezek közül messze a Svoid íve ér a legtovább. A közös zenei vonal a formán belül alakult ki, ami a létezésünk óta egy képlékeny és progresszív dolog.

Milyen zenei előképzettséggel rendelkezel, rendelkeztek? A dalokat hallgatva biztosan nem tegnap kezdtétek el megismerni a hangszereiteket, kik voltak rád a legnagyobb hatással, esetleg a családotban mások is muzsikáltak és az ő hatásukra ugrottál fejest a dologba?

Nagyon heterogén az összetétel a zenei előképzettséget illetően, mindkét pólus jelen van a zenekarban. Képzett és avatatlan zenészek alkotják a tagságot, azonban a szükséges mértékben mindenki ura a hangszerének, ami megteremti az egységet. Fontos - s számomra a legfontosabb - aspektus mind közül a zenekar spirituális útja, ami miatt kevésbé lesz megfogható bármi, ami hozzánk kötődik. A fentiek tökéletlen egyensúlya az, ami visszatükröződik a dalokról a hanghordozón, vagy élőben. Személy szerint nekem semmilyen előfeltételeim, körülményeim nem voltak adottak zenéléshez korábban. A zenehallgatáshoz viszont annál inkább, ehhez néhány éves korom óta nagyon sok és intenzív hatás fűződik. Így ismerkedtem meg a számomra meghatározó stílusokkal; a klasszikus hard rock és heavy metal után egyenes út vezetett az extrémebb közegbe. Azt pedig, hogy hangszert ragadjak a kezembe, összefonódott azzal az alkotási formával, amit ez a zene jelent számomra. A hangszerek révén valami mágikus, valami egyedülálló dolog születhet, ha az kellően őszinte és kizárólagos. Nem is volt tovább kérdés, hogy én ezt akarom-e, az Iron Maiden 1992-es doningtoni koncertvideója pedig végképp erre az útra sodort.

Kicsit tekintsünk vissza az Ars Kha Ep-re, meséld a felvételekről, mi inspirált akkoriban, hogy látod mai szemmel azt az anyagot?

Az "Ars Kha" EP volt az első dolog, amit a semmiből a nyilvánosság elé tártunk. Az inspiráció mindig összetett a szerepet játszó közvetlen és közvetett hatások miatt, amik alkotják. Számomra teljesen meghatározható, éjsztét forrásokról van szó már az első anyagon betöltött szerepük kapcsán is, amelyeknek lecsapódása sosem a tömegekhez szólt, hiszen ezt kevesen értik. Amit meg

nem értenek az emberek, az számukra taszító. Éppen ezért annyira megosztó a jelenlétünk. Az EP címe is utal arra, hogy ez egyfajta deklaráció; kijelölte azt a spirituális ösvényt, amit a személyes ihletettséggel szegélyez - bárhogya is hangzik. A felvételek ezzel teljesen összhangban alakultak. Azt hiszem, a lehető legrövidebb idő alatt rögzítésre kerültek a dalok, nem volt felesleges stúdióidő. Ez a munkamódszer áll hozzánk közel. A végeredménnyel pedig mai szemmel és füllel is elégedett vagyok, annak ellenére, hogy tisztában vagyok a hibáival. Azok a körülmények így manifesztálódtak a bemutatkozó kiadványon, amiket ugyanolyannak hallok és érzek.

Mivel saját kiadásban jelent meg, lehet tudni, hogy mennyi készült belőle, és ebből mennyit fordítottál promócióra és mennyi kelt el belőle rajongói körökben?

A korongból mindössze háromszáz példányt készítettünk. Az előtte eltelt pár év csendjét ez a kiadvány törte meg, és jelölt ki utat valami teljesen új dolognak, aminek nevet is adtunk. Teljesen minimális kommunikációra törekedtünk, mivel az anyag tartalmazott mindent, amit akkor mondani szerettünk volna. Számos underground kiadó kapott az anyagból, ezzel egy időben pedig rendelkezhetővé is tettük azt. Meglepő módon külföldről rövidesen több rendelés is befutott, a tendencia pedig szokássá vált; a legtöbb csomagot országhatáron kívülre postáztuk. A promócióra és eladásra szánt példányszámokat nem vésztük kőbe,

de 2011 végére el is fogytak a CD-k mind. Épp időben, mert elkészült ez alatt a nagylemez anyaga...

Térjünk rá az új lemezre. Hol, mikor és milyen körülmények között vettétek fel a To Never Return-t? Hogy esett a választás az adott stúdióra, vagy esetleg ezt az egészet házilag hoztátok össze? A hangzás szerintem elég profi, egyáltalán nem mű, megállná (és reméljük, meg is fogja) a helyét nyugaton is...

Az albumot Budapesten az Abnormal Stúdióban rögzítettük 2012 májusában Philipp László hangmérnök irányításával. Négy nap leforgása alatt felvételre került minden a vendég sávokat leszámítva. Lédeczy Lambert, akinek sziluetttje a "To Never Return" több szerzeményében is hallható, Szegeden vette fel a megfelelő részeket. A végleges keverés 2012 augusztusban készült el. A stúdió extrém közegben nem igazán bevett helyszín, referenciái között semmilyen hasonló anyag nem szerepelt korábban. A berendezések, a munkamódszer, a megközelítés azonban teljesen szimpatikussá tette az egészet számunkra. Itt egyébként sem szól ugyanúgy két különböző lemez, de jó eséllyel még dal sem. Mi pedig lélegző, organikus albumot szerettünk volna, amiben ott van a Svoid acélos jellege is. A teljes elszakadás a bevált dolgoktól jó vonalvezetőnek bizonyult ebben az értelemben is. Nem állítom, hogy könnyen, de idővel a helyére kerültek a mozaik apró darabjai, és megszólalt a "To Never Return".

Tudom, hogy zenészként mindig furcsa hallani, ha más lemezekhez, bandákhoz vagy azok hangzásaihoz hasonlítgatják az adott felvételt, de ha egy ismeretlen embernek kéne jellemezned az új anyagot, Te mit mondanál? Magam részéről érzek benne egy jó adag svédes ízt, Watain, Deathspell Omega, és társai, mind hangzás, mind hangulat terén. Személy szerint, mint hallgató, favorizárod a fenti csapatokat illetve magát a „Religious Black Metal” vonalat?

Úgy gondolom, hogy nagyon nehéz megfogni az anyag jellegét. Számos konkrét és kevésbé konkrét hatás van jelen a lemezen, és ezek közül leggyakrabban mások is azokat a bandákat említik meg a nevünk kapcsán, amelyeket Te magad is. A "religious" megközelítés a Svoid deklaratív jellege miatt szokott felmerülni, a zenei kapocs pedig ebből egyenes ágon származik azoknak, akiknek a felszín elegendő. A dolog azonban nem ennyire fekete vagy fehér. A Watain például hozzánk képest sokkal egyenesebb, direkter, ahogy egyébként általában az ilyen jellegű zenekarok többsége. Mindazonáltal biztosan vannak olyan megoldások, amiket én nem tudok egymás mellé tenni ebben az értelemben, emiatt én nem tartom annyira egyértelműnek ezt a hozzárendelést. Hangulatilag persze más a helyzet, lévén az kevésbé leírható és megfogalmazható. A zenei megoldás önmagában kevés a teremtő erőhöz. Minden ezen túlmutató apróság hozzáteszi a maga irányát és nagyságát a hangulathoz, így ölt formát az egész, ettől mutatja meg a zene az arcát. Személy szerint egyébként kedvelem a "Religious Black Metal" dolgokat. A Wataint kiváló zenekarnak tartom, napjaink egyik legsodróbb és legintenzívebb impulzusait tudom a nevük mellé társítani. Az utolsó, "Lawless Darkness" lemezük az utóbbi évek egyik legjobb anyaga lett szerintem. Magával a "színtérrel", már ami ezt a stílust határolja, azonban kevés kapcsolat van, mivel kevés új dolog érdekel. Ami jó, az úgyszólván tör magának. Alapvetően viszont a régi zenékben hiszek, ami egyáltalán nem korlátozódik le kizárólag a metal keretein belülre.

Mindenképpen meg kell említenem, hogy többek közt azért is tetszik annyira a To Never Return, mert nem egy szokványos black metal cucc. A fent említett hatásokon kívül teljesen egyedi íze és hangulata van. Nagyon ritka például az effajta izgalmas és

technikás dobmunka, a basszust meg egyenest mellőzi a black zenekarok 90%-a, ehelyett ti erre is nagy gondot fordítottatok. Helyenként a nagy kedvenc Barathrum jutott eszembe erről az időnként igen elől lévő basszusról. Teljesen tudatos volt ennek a komplex hangzásnak a kialakítása részéről, az elejétől fogva így hangszerelted a nótákat, vagy a többiek is hozták a saját ötleteiket és úgy forrt össze egy kerek egészszé?

Azt a formabontást, amit a hangzásunk vagy a zenei megoldásaink hordoznak, sokféleképpen lehet nevezni. Nekünk ez az út a természetes, ez az a forma, ahogy mi kifejezzük magunkat. Van, akinek túl extrém, és van, akinek túl befogadható, azonban általunk sosem a megfelelési vágy miatt szól valami úgy, ahogy. A dobok lüktetése, sajátos íze más kontextusba helyezi a riffeket, ez bizonyos. A zenei megoldások ezen a hangszeren egyedülállóak, és ez pontosan abból a nyitott megközelítésből, meg ezernyi más hatásból adódik, amit nem lehet tanulni. A '80-as évek post punk rideg lüktetése, sodró mivoltja ebből a szempontból kifejezetten meghatározó, ami nem túl bevett ebben a közegben. Hogy ez mégis rásimul erre az extrém zenére is, az a határok közötti átívelhetőséget erősíti meg. A basszusgitár dominanciájában nincs semmilyen mágia, egész egyszerűen van egy belső egyensúlyi állapot, ami így képződik le. Ez semmit nem változott, ha a két anyagot összehasonlítod egymással. Visszatérve, hátborzongató volt hallani, ahogy a riffek egymásutánjából összeolvadnak dalokká a témák, és kicsúcsosodik a lemezanyag. Nagyon inspiráló volt ez a fázis, eközben is nagyon sokat formálódtak az egyes tételek. Érvényesült a hatás-ellenhatás. Sok demófelvételt készítettünk, amivel egyre több részlet mutatta meg magát a lemezanyagon. A legtöbb munka igazából ezzel volt, hogy az utolsó, nüánsnyi töredékek is a megfelelő helyet foglalják el a dalokban. A komplex hangzást tekintve - ahogy te fogalmaztál -, ismét csak az ösztönösséget tudom említeni, mint szerkesztési elvet. Szeretjük a klasszikus, régies, organikus hangzást, ehhez pedig ragaszkodtunk.

Mesélj, kérlek a lemezcímről, és a szövegekről. Mit szeretnél kifejezni az anyag címével? Összességében koncept albumnak tekinthető a To Never Return, összefüggnek a számok egy bizonyos síkon?

A lemez munkacíme eredetileg "Chaosathanas" volt, ezt váltotta az anyag egészét egyébként sokkal inkább megragadó "To Never Return". Míg az "Ars Kha" egyfajta deklaráció volt a maga helyén, a "To Never Return" azt a kizárólagos irányt fémjelzi, ahonnan nincs visszatérés, ahonnan nincs visszaút. Ez pedig a kanyargó spirál ösvény...A dalok szekvenciája nem alkot szigorú koncepciót, azonban a közöttük lévő közvetlen vagy közvetett kapocs révén van az egésznek egy íve. A szövegek roppant személyes forrásból táplálkoztak, amiket elmélyít azok spirituális és ebben az értelemben vallásos kontextusa, így nehéz róluk elfogultság nélkül beszélni. Megmagyarázni sem szeretném őket - klisé ide, vagy oda -, a sötétséget fel kell fedezni. Nagyon egyszerűen fogalmazva, a Svoid lelkének legmélyét súrítja a lemez.

Hogyan folyik a szövegírási metódus nálad? Kell hozzá egy különleges hangulat, hogy ki tud fejezni a gondolataidat és végső formába tud önteni őket, vagy bárhol, bármikor le tudnád írni őket akár egy szimpla hétköznapi délelőtt is?

A szövegek a megfelelő hangulat mentén nagyon hamar formát öltenek, már csak abból adódóan is, hogy a belülről fakadó dolgok ihletik. Ehhez kell egyfajta tudatállapot, ami összeköti a két világ közötti szakadékot. Megragadni és kifejezni; ebből a szempontból is látszik, hogy az egónak itt vajmi kevés jelentősége van. Az időzítés helyett pedig fontosabbak azok a hatások, amik

körvonalazzák a fenti állapotot. Ez nekem csodálatos, másoknak pedig ijesztő.

A borítót és az egész booklet-et a Bornholm-os Sallai Péternek köszönheted, mivel az ismeretségetek nem néhány napra nyúlik vissza, gondolom már az elejétől vele terveztetted meg a lemez küllemét. Véleményem szerint nagyon profi munkát végeztél, tökéletesen el lett találva a zenéhez és a hangulathoz illő külalak, úgy gondolom, ha egy lemezboltban látnám meg a lemezt, biztosan levinném a polcra, a borítója alapján! Elégedett vagy a végeredménnyel?

Köszönjük a megtisztelő szavakat. Én magam maximálisan elégedett vagyok a végeredménnyel, ami szerintem is teljes kohézióban van az album lényegével. Péterrel idestova úgy tizenöt éve ismerjük egymást, így az ismeretség valóban nem új. A Bornholmban töltött éveim után remek volt egy új síkon is együttműködni. A lemezzel nagyon sokat beszélgettünk, mielőtt munkához látott volna. Semmilyen konkrét irányt nem határoztam meg, hiszen tucatnyi olyan dolog van, ami miatt tudtam, hogy a képi világ, az elképzelés nála jó kezekben van. Munkájának első változata tulajdonképpen 98%-ban az volt, mint amit a végleges front borítón látni. Az általam igencsak favorizált, német Ván Records terjeszti (többek közt) az anyagot, hogyan sikerült a kooperáció, elég válogatósak, ha jól tudom? Ez egy igen jó lehetőségnek ígérkezik, hisz rengeteg kapcsolatuk van, és én is örülök, hogy egy újabb remek zenekar öregbítheti hazánk hírnevét nyugaton.

Várható, hogy valami extra gyümölcse lesz ennek az együttműködésnek? Gondolok itt arra, hogy betesznek titeket néhány fesztiválra, vagy összehoznak az egyik bandájukkal egy kisebb turnét? Esetleg lehet-e hatással arra, hogy későbbi turnék során hazánkat is útba ejtik a Ván logója alá tartozó nagybecsű csapatok?

Amikor az "Ars Kha" elkészült, többek között a Ván Records is kapott promóanyagot. Sven, a kiadó főnöke nagyon lelkes és fanatikus ember, zseniális érzéke van a jó zenék szelektálásához. Az elsők között volt, aki egyáltalán visszajelzett. Írta, hogy tetszik neki az anyag, de teljesen be van táblázva a közeli és távoli jövőt illetően, így sajnos érdemben nem tud segíteni, sok sikert kíván, s kérte, hogy azért maradjunk kapcsolatban. A gesztuson, klisé felül ő ezt komolyan is gondolta, így nagyjából folyamatosan képen volt a dolgainkat illetően. Miután elkészültünk a lemezanyaggal, ismét intenzívebb üzenetváltás történt. Deja vu érzésem volt: a Ván betáblázva, 2014 tavaszáig legalább. Ekkor döntöttünk úgy, hogy inkább saját erőből csináljuk meg. Hamarosan felmerült, hogy a terjesztésben viszont tudnának segíteni. Innen már minden egyszerűen ment. Ezt követően a Sun

& Moon, a Sigillvm Tenebrae és a Neverheard Distro is vett át példányokat, így első körben úgy véltük, hogy elegendő támogatottsága van a "To Never Return" anyagnak. A jövőt illetően egyelőre nincs semmilyen konkrét történés vagy terv, pillanatnyilag már az is bőven elég, hogy a megfelelő kezekben van az aktuális kiadvány. Természetesen itt a kör nem zárult be... A következő lemez körvonalazódik már, így ami számunkra a legfontosabb, az a legjobb úton halad. Ezen felül nem foglalkozunk semmivel, a Svoid zárt rendszerén kívüli dolgok egyébként sem igazán relevánsak a mi szemszögünkből.

Nem rég léptetek fel a norvég Enslaved előtt Budapesten, milyen tapasztalatokat szereztek ezen a bulin?

Akárkivel is lépünk fel egy este során, nekünk a saját ceremóniánk számít. Ami előtte, vagy utána történik, az a Svoidtól független dolog. A mi színpadra lépésünk lényege a vákuum. Azon az estén a dalok között átvezető zajok tették összefüggővé a mondanivalónkat. A tételek közé ékelődő, rideg úr morajlása kiegészítette, megtámogatta a hangok sötét természetét. A helyszín, a hangulat, minden adott volt. Végre ekkora színpad is alkothatta a ceremónia talapzatát, aminek legfőbb ideje volt.

A koncerteket tekintve mennyire mondható tapasztaltnak a zenekar? Az élő rituálékra is ugyanazokat a kiegészítő zenészeket kéred fel? Mi alapján választod ki, hogy kivel állítod színpadra a zenekart?

A Svoid léte során eddig hat alkalommal állt a közönség elé. Ha precíz akarnék lenni, akkor eggyel többször, ugyanis ezen a néven, de egy teljesen más, mondhatni rendhagyó műsorral a megalakuláskor színpadra álltunk már. Az azóta eltelt bő három év alatti időszakra oszlik el a ceremóniák száma, ami igazából semmit nem árul el önmagában. A tapasztalatra nincs megfelelő metrika, nem mérhető ebben az értelemben. A hangszeres felkészültség, előélet, vagy bármi más kevés. Ez nem az a zene, amit bárki képes lenne hitelesen visszaadni élőben, ez pedig nem a dalok komplexitásából adódik. Sokkal inkább fakad a spirituális tapasztalatból, és az ez iránti alázatból is. Mindannyian máshol járunk ezen az ösvényen, a Svoid pedig összeköti ezeket a pontokat, egyesével.

Használtok-e bármilyen hangulati, illetve színpadi elemet a koncerteken, gyertyák, vér, bármi hasonló?

A vér idáig kelléke volt minden ceremóniánknak valamilyen formában. Összeköti egymással az élő és az élettelen, a két világ közötti mélységet. Az alkalmazott tömjén pedig a megjelenés és mondanivaló vallásos jellegét hangsúlyozza, ez mutat utat a

léleknek. A többi a sötét természet, a sötét istenek dolga. A zenénk, a művészetünk pedig a csatorna mindehez.

Ha választhatnál három zenekart, akivel felléphetnél közösen, kik lennének azok?

Ezen még sosem gondolkoztam.

A lemezen feltűnik néhány vendég muzikus is, kik ők, mit kell tudni ezekről a kooperációkról, hogyan jött az ötlet, hogy megkeresd őket? Mindenki igent mondott, akivel szerettél volna együtt dolgozni?

Ha minden igaz, akkor csak egyetlen vendég szerepel a lemezen, mégpedig Lédeczy Lambert, aki többek között az Ahrimanból lehet ismerős. A célunk ezzel az volt, hogy összekössünk múltat és jelent. Nagyon sok személyes élmény fűz a 2000-es évek körüli honi színtér egyes zenekarihoz és az akkor megjelent anyagokhoz, így nagyon intenzív érzés volt számomra áthozni valamit abból az időszakból a jelenbe, a saját lemezünkre. Olyasvalami elevenedhetett meg, aminek én pár évvel később lehettem a részese csak. A misztikum számomra ma is ugyanannyira élő és meghatározó. Nem volt kérdés tehát, hogy meg fogom keresni őt ezzel a felkéréssel. Gyakorlatilag azonnal igent mondott, így már csak a megfelelő részek letisztázására volt szükség, meg persze azoknak a felvételeire. Hasonló a munkamódszerünk, így nagyon kényelmes volt együttműködni. A végeredmény pedig hátborzongató lett...

Mik a jövőbeni tervek, most hogy megjelent a lemez, következzen egy intenzív turné akár itthon, akár külhonban, vagy inkább nekiláttok a második teljes hosszúságú anyagnak? Lesz-e valami féle merch termék készítése a To Never Return-höz, póló, felvarró, bármi hasonló? Megjegyzem, eddig a Svoid minden momentumára és minden fizikai megvalósulása kellőképp igényes és exkluzív volt, kár lenne megszakítani, a hagyományt...

A lemez kiadását követően volt két igen hangsúlyos ceremóniánk, ami összefogta, ünnepelte a "To Never Return" világrajöttét. Ebben az életciklusban ettől nem is volt szükség több élő megjelenésre. Néhány hónap csend következik, az azt következő időszakra már van két lekötött rituálénk, az egyik augusztusban esedékes Szegeden, ahol az Inner Awakening Fest keretein belül lépünk fel. Egy hónappal később pedig Debrecenben a Neochrome vendégeként mutatja meg magát a Svoid. A következő lemezanyagról még korai lenne részleteket elárulnom, de vélhetően ez lesz az egyik legfontosabb aktualitásunk. A zene és szövegírás kezdeti fázisában vagyunk, azonban nagyon intenzív hatások tükröződtek vissza ránk, ami bizonyosan egy méltó, éjfekete új fejezet lesz. Időközben vannak persze törekvések az aktuális albumhoz készítenő merch anyagok gyártását illetően is. Ebben a pillanatban még nincs konkrétum, egy dolog azonban biztos, hogy a korábbi megjelenéseinkhez méltó lesz az, amit kiadunk a kezeink közül. Folytatjuk az utat a baljós ösvényen, amit választottunk. Aztán majd egyszer minden körbeér.

Úgy gondolom sikerült minden kivesznie, ha esetleg valamit kihagytam volna, amit szeretnél megosztani az emberekkel, akkor most megteheted. Sok sikert a zenekarnak, örök támogatásomat élvezed! Hail Svoid!

Köszönjük a támogatást, a sötét istenek vezessék a kezed! Hail Chaos!

